

Første Clemensbrev om kristenforfølgelser under Nero og Domitian

5 Det såkaldte 'Første Clemensbrev' (fra ca. år 96) er skrevet til menigheden i Korinth og er forfattet af en eller flere medlemmer af menigheden i Rom. I brevet hentydes der til kristenforfølgelser, der både er fundet sted tidligere – under kejser Nero (54-68) – og i på det tidspunkt, hvor brevet er forfattet, hvilket vil sige under kejser Domitian (81-96).

10 Brødre! De ulykker, som slag i slag har ramt os,¹ er skyld i, at vor opmærksomhed først sent, til vores beklagelse, har kunnet vende sig til stridighederne i jeres kreds.² [...] [Brevet indeholder en række formaninger og fremhæver bl.a. de tidlige kristne ledere som idealer:] Men lad os lade eksempler fra de gamle dage ligge og vende os til atleterne³ fra den nyeste tid — lad os fremdrage ædle eksempler fra vor egen generation:

15 Det var på grund af misundelse og nag, at de, som var de rankeste og retfærdigste "søjler",⁴ blev forfulgt og måtte kæmpe indtil døden. Lad os kaste blikket på vore gode apostle:

15 Peter, som blev offer for uberettiget misundelse og døjede møje — ikke én eller to, men mangfoldige gange — og som, efter således at have aflagt vidnesbyrd,⁵ er gået bort til herlighedens velfortjente sted.

20 Og Paulus; det var også som følge af misundelse og splid, at han fik vist os, hvordan man vinder tålmodighedens pris.⁶ Syv gange kastet i lænker, drevet i landflygtighed og stenet, blev han en forkynder i både øst og vest og vandt omsider ære for sin tro. Efter at have belært den ganske verden om retfærdighed, trængte han frem til Vestens yderste grænsemærker⁷ og aflagde så sit vidnesbyrd⁸ for herskerne. Så forlod han omsider verden og drog til det hellige sted som et strålende forbillede på tålmod.

25 Til disse mænd, hvis liv var helligt, sluttede sig en stor skare af udvalgte, som for misundelsens skyld døjede megen overlast og tortur, og som har efterladt os et prægtigt forbillede.

30 Det var ved misundelsens forfølgelse, at kvinder — som danaider og dirker⁹ — efter at have udstået frygtelige og rædselsfulde mishandlinger, nåede målet for deres løb og — skønt svage af legeme — vandt den ædle pris. Misundelse har skilt hustruer fra deres mænd og har omstødt vor fader Adams ord: "Se, dette er ben af mine ben og kød af mit kød."¹⁰

Første Clemensbrev (1,1; 5,1-6,2): Overs. P. Schindler: *Antiquitates Christianae*, vol. 3 (*De Apostolske Fædre*, bind 1), Kbh. (1944) s.68f., 86-90.

¹ Disse ulykker, der har ramt menigheden i Rom, er sandsynligvis Domitians forfølgelser.

² De omtalte stridigheder i menigheden i Korinth er den egentlige anledning til brevet, idet brevet opfordrer til at misundelse og nag ikke må ødelægge det kristne sammenhold.

³ *Atleter*: der hentydes her til dem, der anstrenger sig og lider for troens skyld, men som grundet udholdenhed ikke taber troen (se ligeledes 1. Kor 9,24-27)

⁴ *Søjler*: dvs. lederne af urmenigheden i Jerusalem: Jakob, Peter og Johannes (se Gal. 2,9)

⁵ *Aflagt vidnesbyrd (martyraesas)*: dvs. at lide martyrdøden, idet man trods trusler om dødsstraf fortsat bevidner sin kristne tro og afviser at fornægte denne. Peter menes at have lidt martyrdøden under kejser Nero.

⁶ *Pris*: frelsen ved at fastholde troen

⁷ Der hentydes muligvis til Spanien, hvortil Paulus i Romerbrevet (15,28) havde udtrykt ønske om at rejse til.

⁸ Martyrium, jf. note ovenfor. Paulus menes ligeledes, at have lidt martyrdøden under Nero.

⁹ Danaiderne (Danaos' døtre) og kvinden Dirke er eksempler på kvinder, der ifølge græsk-romersk mytologi, led en grufuld død og blev straffet i Underverdenen. De romerske offentlige henrettelser var til tider iscenesat som teatraliske genopførelser af skrækhistorier fra mytologien.

¹⁰ 1. Mos. 2,23